

forlade sig paa, naar det dog viser sig ikke at være Tilfældet. Ja, det ere vi enige om, det er ganske umoralsk at give Befolkningen det Indtryk, at nu har den faaet et Forsvar, som den i Nødens Stund, som han sagde, kan forlade sig paa, naar det ikke er Tilfældet. Det er rigtigt. Men er det mig, som har gjort Forsøg paa at bilde Befolkningen det ind, eller er det ikke tværtimod mig, der har sagt, at vi ere ikke i Stand til, ved Hjælp af det Militærvæsen, vi kunne stille op, i Nødens Stund at forsvare vort Lands Eksistens eller at forsvare vort Lands Neutralitet? Jeg tror, at det ærede Medlem fra Odense kommer til at adressere sin Bemærkning om det umoralske til andre end til mig. Det ærede Medlem vil gøre vel i at adressere saadanne Bemærkninger til dem, der nu for Tiden gøre sig Ulejlighed for — jeg vil ikke sige at bilde Befolkningen ind, men — at bibringe den den Tro, at naar man nu har faaet gennemført disse store Forslag, der foreligge her i Øjeblikket, er Sagen i Orden, saa have vi det, der er nødvendigt til at forsvare vort Lands Eksistens eller vort Lands Neutralitet. Jeg tror, at man kan adressere det umoralske til den Side, men ikke til mine Meningsfæller og mig, der hævde, at vi maa hellere se Sandheden lige i Øjnene: at vi ikke ere i Stand til med de faa Hjælpekilder, vi have til Raadighed, at skabe et Militærvæsen, der kan betrygge vort Lands Eksistens, eller ved Hjælp af hvilket vi ere i Stand til at forsvare vor Neutralitet.

Det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvar Jensen) tog i sin Tale i Gaar ret stærkt paa Vej overfor Regeringsforslaget, det forekom mig, at det ærede Medlem til Tider undsagde den nu siddende Regering. Men her kommer noget ganske mærkeligt. Den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem fra Bornholm ere enige, de have begge deres Navne staaende Side om Side under Forsvarskommissionens Flertals Betænkning. Det ser da mærkeligt ud, at det ærede Medlem kan angribe Ministeriet i en saadan Grad, som han gjorde — og den højtærede Forsvarsminister havde jo et lydhørt Øre, han mærkede straks, at det var et alvorligt Angreb, der blev rettet —, men paa samme Tid, som

det sker, kan en Meningsfælle — der er jo nu for Tiden Forskel paa at være Partifælle og Meningsfælle indenfor Reformpartiet — af det ærede Medlem fra Bornholm sidde som Minister i dette Ministerium. Det er mig ganske vist ufatteligt. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister er i Stand til at være kollegial baade overfor sin Chef i Ministeriet og overfor sin Kollega i Forsvarskommissionen. Det var interessant at faa at vide, hvordan det kan gaa til. Jeg opfatter det nærmest saadan, at den højtærede Landbrugsminister egentlig med Hensyn til Forsvarsforslagene er nogenlunde lige glad, naar blot han kan blive siddende i Ministeriet, det er for Øjeblikket for ham det vigtigste. Han har for Resten forhen været en Mand, der godt, naar der var Tale om andres Partistilling, kunde forstaa, at her skulde være et Enten-eller. Det var jo ham, der udtalte de bekendte Ord: Kun de, der stemme Ja, udgøre Venstrereformpartiet i Fremtiden! Nu sidder han selv i den Stilling, han sidder i et Ministerium, med hvilket han er ganske uenig om et saa vitalt Spørgsmaal som Forsvarsspørgsmaalet, et Spørgsmaal, som Ministeriet har erklæret, at det sætter sin Eksistens ind paa at løse netop i Overensstemmelse med de forelagte Forslag. Ja, det er noget mærkeligt. Det kan godt være, at det er en Gaade, vi ikke faa løst, men det kunde alligevel være interessant at høre et Ord om den Ting.

Saa har jeg en lille Undskyldning, jeg maa gøre til en Side indenfor dem, der ønske noget mere Militærvæsen. Der er tid blevet sagt, at vore Militarister var krigsgale, man har talt om Krigsgalskab o. l. i den Forbindelse. De have hidtil sagt, at det var ikke rigtigt, de var ikke krigsgale, de have sagt, at de vilde Fred, og at de hadede og afskyede Krigen. Jeg vil indrømme, at nu begynder jeg at tro, det er rigtigt. Jeg skal ikke mere beskylde det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) for at være krigsgal. Jeg skal sige, at det forekommer mig at være ganske rigtigt, naar han for sit Vedkommende hævder, at han elsker Fred og hader og afskyer Krig i saa høj Grad, som han siger. Jeg lagde ogsaa nok Mærke